

ΑΤΤΙΚΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

ΜΑΡΝΗ 20 - ΑΘΗΝΑ 104 33 - ΤΗΛΕΦΩΝΟ 210 523 5149

www.attikosomilos.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: «ΑΤΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ»
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Χριστίνα Δούκα - Τρύφων Αναγνωστόπουλος
ΕΚΔΟΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Χριστίνα Δούκα, Αιγιοσθένων 57, 11146 Γαλάτσι
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ: 1063
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ- ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΜΟΝΤΑΖ
ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΗΣΗ: L-PRESS, Ζαΐμη 40, τηλ. 210 8228258

ΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΩΡΕΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΜΑΣ:

ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: 7 ΕΩΣ 9 Μ.Μ.

Κάθε Τετάρτη μπορούμε να μαζευόμαστε στα Γραφεία του Συλλόγου μας από τις 7.30 μμ. για παρέα και κουβεντούλα ακόμα και όταν δεν υπάρχουν προγραμματισμένες εκδηλώσεις.

Σας περιμένουμε

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

«Ζαρούχλα»

Φωτογραφίες: Τίτη Σπανακίδου

ΕΜΠΡΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

«Ιερό Μεγάλων Θεών, Σαμοθράκη»

Σπύρος Δημητρακόπουλος

ΠΙΣΩ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

«Κούμαρα»

Έφη Κανελλοπούλου

Πρωτοχρονιά

- Αρχιμηνιά! Καληχρονιά! Καλώς τον άρχοντά μας,
πόχει την τύχην αδερφή και την καρδιά του πλούτος!
- Βάνω το πόδι το δεξί κι όλα δεξά να πάνε!

- Σπάσε το ρόδι τ' άλικο στη μαλλιάρη την πέτρα,
πιες άπ' τ' αμίλπτο νερό της κρυσταλλένιας βρύσης,
σκορπά τα φύλλα της ελιάς, πες της καρδιάς τραγούδια!

Ο ΑΤΤΙΚΟΣ εύχεται ό' όλους τους φίλους και τα μέλη του ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ με υγεία,
χαμόγελο και αισιοδοξία και δε όσους γιορτάζουν αυτό το τρίμηνο

ΧΡΟΝΙΑ ΠΙΟΜΑ και ΚΑΛΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε
τον κ. Γ. Μακαρόνα
για την προσφορά του
εκλεκτού του βιβλίου
«ΑΠΤΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ
Ο Πρώτος μετά τον Ένα»
και τον συχαίρουμε για
την εργασία του αυτή.

ΕΥΧΕΣ

Στα παλαιά μας μέλη, Γιάννη
και Καίτη Λαμπαδίτη που έγιναν παππούς
και γιαγιά ενός χαριτωμένου μπέμπη,
ευχόμαστε να τους ζήσει.

ΝΕΑ ΜΕΛΗ

Με πολλή αγάπη καλωσορίζουμε
τα νέα μας μέλη: Αικατερίνη Καλφαδέλλη
και Χρύσα Αλεξοπούλου.

ΠΕΝΘΗ

Πριν από δύο περίπου μήνες ξεπροβόδιαμε στην τελευταία της κατοικία
την αγαπητή μας φίλη και μέλος του Απικού Λέλα Σπανού. Θα θυμόμαστε πάντα
το ζεστό χαμόγελο και την καλή της διάθεση. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τη
σκεπάζει.

Με ευχαρίστηση σας γνωρίζουμε ότι από το τεύχος αυτό το περιοδικό μας αποκτά χρώμα και στις εσωτερικές του σελίδες. Είναι λοιπόν ευκαιρία για τους ... επίδοξους φωτογράφους να μας στέλνουν φωτογραφίες από τις εκδρομές μας για να στολίζουν τις αντίστοιχες περιγραφές και όχι μόνο.

Η κ. Ντόρα Λαϊνή υπέβαλε την παραίτηση της από μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου και την επιτροπή σύνταξης του περιοδικού. Ο Αττικός την ευχαριστεί για το αξιόλογο έργο που προσέφερε μέχρι τώρα ελπίζοντας ότι θα εξακολουθήσει να προσφέρει τη βοήθειά της όταν χρειαστεί. Η Συντακτική Επιτροπή του Περιοδικού αποτελείται πλέον από τη Χριστίνα Δούκα και τον Τρύφωνα Αναγνωστόπουλο.

Είναι ανάγκη να υπενθυμίσουμε σε όσους δηλώνουν συμμετοχή στις εκδρομές μας ότι τυχόν ακυρώσεις για μεν τις μονοήμερες θα γίνονται δεκτές μέχρι τις 8 μμ. της Παρασκευής, ενώ για τις πολυήμερες το αργότερο μια εβδομάδα πριν από την αναχώρηση.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΠΛΑΣΤΗΡΑ 23 έως 27 Δεκεμβρίου 2008

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ Σάββατο, 21 Φεβρουαρίου 2009

Το Σάββατο το βράδυ στις 20.30 στη ζεστή και φιλόξενη αίθουσα του ξενοδοχείου «ΤΙΤΑΝΙΑ» απολαμβάνοντας το γευστικότερο μενού και με τους ήχους εκλεκτής μουσικής θα περάσουμε ένα αξέχαστο αποκριάτικο βράδυ.

ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ

(Ιούλιος 2008)

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΔΟΥΚΑ

Είχαμε ακούσει πολλά και ωραία για το νησί, γι' αυτό ξεκινήσαμε με μεγάλες προσδοκίες. Το ταξίδι πολύωρο, με αεροπλάνο ως την Αλεξανδρούπολη και από εκεί με πλοίο, αλλά πραγματικά αποζημιωθήκαμε.

Η Σαμοθράκη είναι ένα νησί ξεχωριστό. Η πολύμορφη και άγρια βλάστησή του υπερβαίνει τη στερεότυπη εικόνα του νησιού με τις αμμώδεις παραλίες. Η φύση του μπορεί να χαρακτηριστεί εξωτική. Το μεγαλύτερο μέρος του νησιού είναι ορεινό με πολλές πηγές από τα βουνά, που σχηματίζουν μικρούς καταρράκτες και στο διάβα τους για τη θάλασσα δημιουργούν τοπία απaráμιλλης ομορφιάς. Στο κέντρο του νησιού δεσπόζει ο Σάος με την ψηλότερη κορυφή του, το Φεγγάρι, στα 1600 μέτρα. Τα φαράγγια που σχηματίζονται καταλήγουν σε φυσικές πισίνες, τις βάθρες. Και βέβαια υποκύψαμε στον πειρασμό για ένα μπάνιο στα παγωμένα νερά της βάθρας στο «Φαράγγι του Φονιά» και της «Γριάς Βάθρας». Σκαρφαλώσαμε στα καυτά βράχια, τσουρουφλίζοντας τα πέλματά μας για να επαναλάβουμε την ψυχρολουσία στην επόμενη βάση.

Παντού πράσινο, καστανιές, πλατάνια, πουρνάρια που φτάνουν σε ύψος δέντρου, χιλιάδες λυγαριές με το χαρακτηριστικό άρωμα και τα μωβ λουλουδάκια, τεράστιες ορτανσίες στους τόνους του ροζ και του μωβ.

Από την Καμαριώτισσα, το λιμάνι του νησιού και σε απόσταση έξι χιλιομέτρων βρίσκεται η Χώρα, ένας τόπος χαρι-

τωμένος με όμορφα σπίτια και μαγαζιά, πλακόστρωτα δρομάκια και πολύ πράσινο υπό την προστατευτική σκιά του ενετικού κάστρου του 15ου αιώνα, απ' όπου η θέα είναι μαγευτική.

Μέσα από τη φυσική αυτή γοητεία αναδύεται ο μυστηριακός χαρακτήρας της Σαμοθράκης. Τα Καβείρια Μυστήρια αντηχούν στο Ιερό των Μεγάλων Θεών. Εξήμισι χλμ. από την Καμαριώτισσα βρίσκεται η Παλαιόπολη, το αρχαίο λιμάνι της Σαμοθράκης. Λίγο πιο έξω από αυτήν απλώνεται ο αρχαιολογικός χώρος που εντυπωσιάζει τον επισκέπτη και με την έκτασή του και με το πλήθος των ερειπίων, που ορθώνουν το ανάστημά τους στη μεγάλη διαδρομή των αιώνων και σε προκαλούν να φανταστείς την ατμόσφαιρα των εορτών και των μυστηρίων που τελούνταν κάθε χρόνο στα τέλη Ιουλίου με αρχές Αυγούστου και προσήλκυαν ανθρώπους κάθε ηλικίας, τάξης και φύλου, που έρχονταν και από πολύ μακριά, προκειμένου να μνηθούν στις λατρευτικές τελετουργίες προς τιμήν των Μεγάλων Θεών. Η φήμη των Καβειρίων Μυστηρίων ήταν ισάξια εκείνης των Ελευσινίων. Κατά την αρχαιότητα είχαν μνηθεί σ' αυτά ο ιστορικός Ηρόδοτος, ο Πλάτωνας, ο Αριστοτέλης, ο Οδυσσεάς, ο Αγαμέμνωνας, ο Ηρακλής ο Ιάσωνας και οι Αργοναύτες. Λέγεται ακόμη ότι σε τελετή μύησης γνώρισε ο Φίλιππος της Μακεδονίας την Ολυμπιάδα, μητέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Η λατρεία των Καβείρων μεταπήδησε στην Ελλάδα από την Ανατολή. Κυ-

ρίαρχη μορφή της λατρείας ήταν η Μεγάλη Θεά Αξίερος, που ταυτιζόταν με τη Δήμητρα και την Κυβέλη και πλαισιωνόταν από το ζεύγος των θεοτήτων του Κάτω Κόσμου, τον Αξιόκερσο και την Αξιόκερσα, που οι Έλληνες ταύτιζαν με τον Άδη και την Περσεφόνη. Άλλες θεότητες ήταν ακόμη ο Κάδμιλος, που ταυτίστηκε αργότερα με τον Ερμή, καθώς επίσης και οι Κάβειροι που συνόδευαν τη Θεά και έδωσαν το όνομά τους στα Μυστήρια.

Κοντά στο Ιερό των Καβείρων βρέθηκε το 1863 το περίφημο άγαλμα της Νίκης που βρίσκεται στο Μουσείο του Λούβρου, ενώ αντίγραφό του υπάρχει στο μικρό αλλά πολύ ενδιαφέρον Μουσείο λίγο πιο πέρα από τον αρχαιολογικό χώρο. Ήταν αφιέρωμα του Δημητρίου του Πολιορκητή μετά την νίκη του στη Κύπρο και είχε τοποθετηθεί πάνω στη πλώρη ενός πλοίου με ανοιχτά φτερά σαλπίζοντας ορμητικά τη νίκη.

Χάρη στους φίλους μας, Μιχάλη και Ερμιόνη, τριγυρίσαμε όλο το νησί υπό την ακούραστη καθοδήγησή τους, κολυμπήσαμε σ' όλες τις παραλίες, βατές και μη -από τις τελευταίες επιζήσαμε με λίγους μόνο μώλωπες- και απολαύσαμε τη ντόπια σπεσιαλιτέ, γεμιστό κασιόκι. Περιπατώντας στα δρομάκια των χωριών γευθήκαμε όσο μπορούσαμε κορόμπλα και δαμάσκνα κόβοντάς τα κατευθείαν από τα δέντρα. Ένα φρούτο που δεν απαντά αλλού, το πραούσι, κάτι ανάμεσα σε κορόμπλο και δαμάσκνο, το εκμεταλλεύεται επιτυχώς ο γυναικείος συνεταιρισμός του νησιού, η «Αξιόκερσα» φτιάχνοντας γλυκό του κουταλιού και λικέρ.

Απολαύσαμε ειδυλλιακές δύσεις ηλίου από το εξοχικό των καλών μας φίλων με ωραία μουσική και κουβέντα και μετά από εννέα ημέρες πήραμε το δρόμο της επιστροφής γεμάτοι από όμορφες εντυπώσεις και εμπειρίες.

«Αντίγραφο του αγάλματος της Νίκης - Μουσείο Σαμοθράκης»

Φωτογραφία: Τρύφων Αναγνωστόπουλος

«Καιμακτσάλαν»

«Καλλίδρομο, Εφιάλτης»
Φωτογραφίες: Τίτη Σπανακίδου

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΒΙΛΙΑ-ΚΙΘΑΙΡΩΝΑΣ (ορειβατική-τουριστική) ΒΔ: 1,2

Τρίτη 6 Ιανουαρίου (Θεοφάνεια)

Αναχώρηση στις 8.30 για Βίλια. Οι ορειβάτες θα ξεκινήσουν από την πηγή Τσία προς καταφύγιο-κορυφή και θα επιστρέψουν στο ίδιο σημείο. Οι λοιποί εκδρομείς θα μεταβούν στο Πόρτο-Γερμενό για την τελετή του Αγιασμού των Υδάτων και θα επιστρέψουν στα Βίλια για φαγητό. Συνάντηση με την ορειβατική ομάδα το απόγευμα και επιστροφή.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

ΜΟΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ - ΚΟΡΩΝΕΙΑ (πεζοπορική-τουριστική)

Κυριακή 11 Ιανουαρίου

Αναχώρηση στις 8.30 για Αλίαρτο. Σύντομη στάση και μετάβαση στη Μονή Ευαγγελίστριας απ' όπου η πεζοπορική ομάδα θα πραγματοποιήσει τη διαδρομή προς Κορώνεια. (Διάρκεια πορείας περίπου 4.30 ώρες). Τρόφιμα και νερό μαζί. Οι λοιποί εκδρομείς μετά την επίσκεψη της Μονής θα μεταβούν με το πούλμαν στο χωριό Ζαγαράς για μικροδιαδρομές στη γύρω περιοχή και φαγητό. Το απόγευμα συνάντηση των δύο ομάδων στην Κορώνεια και επιστροφή.

Αρχηγός από το Δ.Σ.

ΠΙΤΑ ΟΜΙΛΟΥ

Πέμπτη 15 Ιανουαρίου

Στις 20.30 στην Αίθουσα του Συλλόγου θα κόψουμε την πίτα μας και θα ανταλλάξουμε ευχές. Σας θέλουμε όλους παρόντες !

ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ - ΛΙΒΑΔΕΙΑ (πεζοπορική-τουριστική)

Κυριακή 18 Ιανουαρίου

Αναχώρηση στις 8.30 για Ορχομενό, όπου θα επισκεφθούμε το βυζαντινό ναό της Παναγίας της Σκριπούς (9ου αι.), θολωτό προϊστορικό τάφο και το αρχαίο θέατρο. Στη συνέχεια περίπατος μέχρι τις πηγές των Χαρίτων και μετάβαση στη Λιβαδειά. Όσοι επιθυμούν μπορούν να επισκεφθούν το κάστρο. Φαγητό και επιστροφή.

Αρχηγός: Κωστ. Πινάτσος

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Τετάρτη, 21 Ιανουαρίου

Στην Αίθουσα του Αττικού και ώρα 20.00 ομιλία του Δρος Λευτέρη Σιδέρη, Βιολόγου-Γενετιστή, με θέμα «Γλώσσες και Γονίδια». (Ευρήματα της τελευταίας δεκαετίας δείχνουν ότι οι γλώσσες και τα γονίδια των διαφόρων λαών εξελίσσονται παράλληλα π.χ. Αρχαίοι Έλληνες και φυλή Kalash στο Πακιστάν).

ΑΝΑΒΥΣΣΟΣ - ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑΣ - ΛΕΓΡΑΙΝΑ (πεζοπορική - τουριστική)

Κυριακή 25 Ιανουαρίου

Αναχώρηση στις 8.30 για Ανάβυσσο-Παλαιά Φώκαια απ' όπου η πεζοπορική ομάδα θα προχωρήσει προς τον Προφ. Ηλία και θα καταλήξει στα Λεγραινά. Οι υπόλοιποι εκδρομείς θα μεταβούν με το πούλμαν στο Σούνιο και θα επισκεφθούν τον αρχαιολογικό χώρο. Επιστροφή στα Λεγραινά για φαγητό και συνάντηση με την πεζοπορική ομάδα. Επιστροφή νωρίς το απόγευμα.

Αρχηγός : Ηλίας Κωτσάγιαννης.

Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Σ

ΨΑΡΙ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ ΒΔ: 1

Κυριακή 1 Φεβρουαρίου

Αναχώρηση στις 8.00 για Κόρινθο-Άργος-Ασπρόκαμπο (υψομ. 700 μ.). Από εδώ ξεκινά η πορεία στην Ν.Α. απόληξη της Ζήρειας (Ψάρι). Εύκολη ανάβαση. Δυνατότητα φαγητού στο χωριό. Επιστροφή στην Αθήνα από Νεμέα.

Αρχηγός: Δημήτρης Μπούτος.

ΝΕΣΤΑΝΗ - ΑΡΤΕΜΙΣΙΟ (ΑΡΚΑΔΙΑ) ΒΔ: 2

Κυριακή 8 Φεβρουαρίου

Αναχώρηση στις 8.00 για Νεστάνη με ενδιάμεση στάση. Η ορειβατική ομάδα θα προχωρήσει μέχρι όπου μπορέσει να φθάσει και στη συνέχεια θα επιστρέψει στη Νεστάνη. Οι λοιποί εκδρομείς θα επισκεφθούν την Ιερά Μονή Παναγιάς της Γοργοεπηκόου για φαγητό και περιπάτους στη γύρω περιοχή. Με την άφιξη των ορειβατών επιστροφή.

Αρχηγός: Αθανάσιος Δημάκας.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Τετάρτη, 11 Φεβρουαρίου

Στην Αίθουσα του Αττικού και ώρα 20.00 βιντεοπροβολή του Τρύφωνα Αναγνωστόπουλου με θέμα «Από τις εκδρομές του Αττικού του προηγούμενου χρόνου».

ΑΓΙΑ ΑΝΝΑ (ΚΟΥΚΟΥΡΑ) - ΚΥΡΙΑΚΙ (ΒΟΙΩΤΙΑ) ΒΔ: 1

Κυριακή 15 Φεβρουαρίου

Αναχώρηση στις 8.00 για Αλίαρτο-Αγία Άννα. Από εκεί θα ξεκινήσουν οι πεζοπόροι την πορεία τους προς την Κοιλάδα των Μουσών-Κυριάκι. Όσοι δεν πεζοπορήσουν θα επισκεφθούν το χωριό Αγία Άννα και στη συνέχεια θα τους μεταφέρει το πούλμαν στο Κυριάκι για φαγητό και συνάντηση με τους πεζοπόρους.

Αρχηγός: Έφη Κανελλοπούλου.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Σάββατο 21 Φεβρουαρίου

Το Σάββατο το βράδυ στις 20.30 στην ζεστή και φιλόξενη αίθουσα του ξενοδοχείου «ΤΙΤΑΝΙΑ» απολαμβάνοντας το γευστικότατο μενού και με τους ήχους εκλεκτής μουσικής θα περάσουμε ένα αξέχαστο αποκριάτικο βράδυ.

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΚΑΘΑΡΑΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Σάββατο 28 Φεβρουαρίου έως Δευτέρα 2 Μαρτίου

ΠΟΡΤΟ ΧΕΛΙ (τουριστική)

ΚΙΣΣΑΒΟΣ (πεζοπορική)

Πληροφορίες στο Σύλλογο και στην ιστοσελίδα μας.

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΔΑΥΛΕΙΑ - ΜΟΝΗ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ (ΒΟΙΩΤΙΑ) ΒΔ: 1

Κυριακή 8 Μαρτίου

Αναχώρηση στις 7.30 για Δαύλεια-Μονή Ιερουσαλήμ απ' όπου οι ορειβάτες θα ξεκινήσουν την πορεία. Οι υπόλοιποι θα επισκεφθούν το ωραιότατο Μοναστήρι και θα κάνουν περιπάτους στη γύρω περιοχή.

Αρχηγός: Καίτη Πανόργιου.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Τετάρτη, 11 Μαρτίου

Στην Αίθουσα του Αττικού και ώρα 20.00 ομιλία με απαγγελία και προβολή διαφανειών της φιλολόγου καθηγήτριας κ. Χρυσάνθης Αθηνάκη με θέμα «Ο Γιώργος Σεφέρης και η Μικρασιατική Καταστροφή».

ΠΛΑΝΗΤΕΡΟ (ΑΧΑΪΑ) ΒΔ: 2

Κυριακή 15 Μαρτίου

Αναχώρηση στις 7.30 για Καλάβρυτα-Πλανητέρο-Αρμπούνα. Η πεζοπορική ομάδα θα πραγματοποιήσει τη διαδρομή Αρμπούνας-Τουρλάδα-Κρινόφυτα στο μονοπάτι Ε4. Η τουριστική ομάδα θα παραμείνει στο Πλανητέρο για περιπάτους και φαγητό. Το απόγευμα παραλαβή των πεζοπόρων από τα Κρινόφυτα και επιστροφή.

Αρχηγός: Δημήτρης Μπούτος.

ΖΑΡΟΥΧΛΑ - ΣΟΛΟ (ΑΧΑΪΑ) ΒΔ: 3

Κυριακή 22 Μαρτίου

Αναχώρηση στις 7.30 για Ακράτα-Ζαρούχλα. Η ορειβατική ομάδα θα διασχίσει το πανέμορφο δάσος. Η ανάβαση διαρκεί περίπου 1,30 ώρα και η κατάβαση περίπου άλλες 2 ώρες και θα καταλήξει στη Βρύση Γκόλφως και στο Σόλο (συνολικά 4 ώρες). Οι υπόλοιποι θα παραμείνουν στη Ζαρούχλα. Το απόγευμα θα έρθουν στο Σόλο για να παραλάβουν την ορειβατική ομάδα. Επιστροφή.

Αρχηγός: Δημήτρης Μπούτος.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Παρασκευή 27 Μαρτίου

Πληροφορίες στο Σύλλογο και στην ιστοσελίδα μας.

ΞΗΡΟΒΟΥΝΙ - ΚΑΜΠΙΑ (ΕΥΒΟΙΑ) ΒΔ: 2

Κυριακή 29 Μαρτίου

Αναχώρηση στις 8.00 για Στενή με στάση στα Καμπιά απ' όπου θα ξεκινήσει η πορεία για ανάβαση στο Ξηροβούνι. Επιστροφή από την ίδια διαδρομή. Διάρκεια πορείας 5 ώρες. Όσοι δεν επιθυμούν να πεζοπορήσουν θα παραμείνουν στη Στενή. Επιστροφή το απόγευμα.

Αρχηγός: Δημήτρης Μπούτος.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ • ΒΟΥΡΑΪΚΟΣ ΒΔ: 1

Κυριακή 5 Απριλίου

Πληροφορίες στο Σύλλογο και στην ιστοσελίδα μας.

ΦΟΛΟΗ

ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Όταν διαβάζαμε στο περιοδικό ότι η εκδρομή της 31/10 με 2/11 θα γινόταν στη Φολόη, όλοι άρχισαν να ρωτούν κατά πού πέφτει αυτό το μέρος. Όταν φτάσαμε εκεί, αντιληφθήκαμε ότι το οροπέδιο της Φολόης βρίσκεται στην περιοχή Λάμπειας, στα σύνορα Αχαΐας – Ηλείας – Αρκαδίας.

Απ' το σχολείο θυμόμουνα ότι κάτι είχε να κάνει το μέρος με την επιδρομή των Σλάβων. Όχι μόνο είχαν φτάσει μέχρι εκεί, αλλά είχαν εγκατασταθεί κιόλας· πολλά τοπωνύμια είναι σλαβικής προέλευσης. Αντίθετα απ' ό,τι λέει ο Φαλμεράιερ (Γερμανός Ιστορικός) οι δικοί μας ιστορικοί, όπως και πολλοί ξένοι, υποστήριζαν ότι όλοι αυτοί οι επιδρομείς αφομοιώθηκαν από τους Έλληνες. Πιο παλιά υπήρχαν άτομα μεγάλης ηλικίας που μιλούσαν ένα παρεφθαρμένο σλαβικό ιδίωμα, σήμερα δεν υπάρχει κανείς να μιλάει ζωντανά σλάβικα.

Εμείς πάντως στην εκδρομή είχαμε αρχηγό τον κ. Παναγιώτη Αχιλλεόπουλο, από το χωριό Γούμερο της περιοχής, Πρόεδρο του Συλλόγου Γουμεριωτών Αθηνών.

Ο κ. Παναγιώτης έχει τόση αγάπη και πάθος για την περιοχή του, που βάλθηκε να μας οργανώσει δύο πορείες χορταστικές. Το Σάββατο η 5ώρη ορειβατική δοκίμασε τις δυνάμεις μας. Τέσσερις λόφους μας είπε ο κ. Παναγιώτης ότι θα ανέβουμε και θα κατέβουμε, αλλά οι λόφοι αποδείχτηκαν «Λυκαβηττοί». Όπως λέει και ο Παλαμάς: όταν φτάναμε στη μια κορφή, άλλη κορφή απλώνόταν μπροστά μας κι εμείς αισθανόμασταν ότι ήμασταν κάτω από τα άστρα.

Ο κ. Παναγιώτης μας έκανε και τη

γνωριμία του χωριού του. Η εκκλησία του νεκροταφείου, του 1860 αν θυμάμαι καλά, ήταν αξιοπρόσεκτη με φατνωτό σκαλιστό ταβάνι και επιχρωματισμένο ξυλόγλυπτο τέμπλο. Το χωριό λίγο απείχε απ' το να θεωρηθεί μικρό «Παρισάκι». Στη συνείδηση των κατοίκων και του κ. Παναγιώτη, που μας το παίνευε συνέχεια, ήταν το κέντρο του κόσμου. Το χωριό είχε γλιτώσει από τη λαίλαπα των πυρκαγιών του Καλοκαιριού 2007 αλλά ένα στεφάνι από καμένα πεύκα το περιέβαλε. Ο σύλλογος συμβολικά και για να δείξει τη συμπαράστασή του στους δοκιμασμένους κατοίκους φύτεψε μια ελιά στο προαύλιο του ξενώνα.

Το βράδυ του Σαββάτου στην ταβέρνα του χωριού «Κληματαριά» έγινε γλέντι έξω από την αυλή, ακριβώς κάτω από την πυκνή κληματαριά, γιατί έκανε ασυνήθιστη για την εποχή ζέστη. Ο τραχανάς που απόλαυσαν πολλοί Αττικοί ήταν ιδιαίτερα εύγευστος, τόσο που ζήτησαν και τη συνταγή από την ταβερνιάρισα.

Η Κυριακή ξημέρωσε· λαμπρή ατμόσφαιρα καθάρια, ουρανός μπλε βαθύς, αέρας ευχάριστα δροσερός. Η πορεία μας στο οροπέδιο της Φολόης – πυκνό δάσος από δρυς πανύψηλες να φυλλουρίζουν- ήταν πανέμορφη. Το μονοπάτι είχε την παράξενη ονομασία «μονοπάτι της γραβάτας». Η σήμανση ήταν από γραβάτες καρφωμένες στους κορμούς των δένδρων, ποικιλία γραβατών -προσφορά του οίκου ΠΑΓΩΝΗ. Δεν ξέραμε ποια να πρωτοδιαλέξουμε. Μέχρι που εμείς οι γυναίκες λιμπιστήκαμε ν' αγοράσουμε γραβάτες· φαίνεται ότι η επιθυμία αυτή προκλήθηκε από το πρωτότυπο θέαμα των σταυρωμένων γραβατών. Γι' αυτό στο

τέλος της εκδρομής ο χορηγός Παγώνης μοίρασε γραβάτες στους άντρες με έντονα χρώματα και στις γυναίκες πολύχρωμα παπιγιόν που αμέσως τα φορέσαμε στο λαιμό κι αρχίσαμε τα σκέρτσα σαν «λαγουδάκια»

Το δάσος αυτό πρέπει να «σωθεί», το τονίζω, γιατί πολλές καταπατήσεις από βοσκούς είδαμε · κοπάδια πέρασαν από μπροστά μας, κατά τη διαδρομή των δύο ωρών που το διασχίσαμε, αλλά και αποψιλωμένες εκτάσεις υπήρχαν μέσα στο δάσος που ήταν σπαρμένες με χορτάρι για τα ζώα, πολλά τμήματα ήταν περιφραγμένα. Ας ελπίσουμε ότι ίδιοι οι κά-

τοικοί θα ευαισθητοποιηθούν ώστε α διατηρηθεί η φυσικότητα του χώρου. Ο Σύλλογος των Γουμεριωτών Αττικής έχει δραστηριοποιηθεί ώστε να αξιοποιηθεί η περιοχή. Προσπαθεί να βρει κεφάλαια και από το Υπουργείο Τουρισμού και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ν' ανοίξει μονοπάτια όπως αυτό των Κενταύρων στο οποίο περπατήσαμε και εμείς. Από την περιοχή περνάει ο Ερύμανθος ποταμός, όπου ο Ηρακλής είχε σκοτώσει τον Ερυμάνθιο Κάπρο. Ό,τι έχει σχέση με την αρχαιότητα οι κάτοικοι, μέσω του Συλλόγου τους, προσπαθούν να το αναδείξουν. Δείχνουν υπερβάλλοντα ζήλο. Θέλουν λόγω και γειτνίασης με την Ολυμπία να εκμεταλλευτούν τον τόπο τουριστικά. Η πιο ωραία εμπειρία του τριήμερου : Όσες κοιμήθηκαν στον ξενώνα είδαν το πρωί το λυκαυγές, το πέρασμα από τη νύχτα στη μέρα, εκείνο το βαθύ, φωτεινό μπλε του ορίζοντα. Μια μοναδική στιγμή μέσα στην πουσσία της νύχτας να σ' αγκαλιάζει η μέρα που έρχεται τρυφερά.

«Δενδροφύτευση στο χωριό Γούμερο από την εκδρομή στη Φολόη»

Φωτογραφίες από το αρχείο του Θανάση Δημάκα.

ΑΛΩΝΙΣΤΑΙΝΑ – ΚΟΚΚΙΝΟΒΡΥΣΗ - ΒΥΤΙΝΑ

ΚΥΝΗΓΩΝΤΑΣ ΙΘΑΚΕΣ

ΤΗΣ ΒΙΒΕΤ ΤΣΙΚΡΙΚΑ

Στις 9 Νοέμβρη, όταν στις 7.30 πμ. ξεκινήσαμε από Μάρνη με τον Αττικό και με το πούλμαν γεμάτο κόσμο για τον ορειβατικό μας περίπατο προς Αλωνίσταινα - Βυτίνα, τίποτε δεν έδειχνε τι θα επακολουθούσε ...

Το πρόγραμμα περιλάμβανε πεντάωρη πεζοπορία· φθάνοντας στην Αλωνίσταινα αριστερά από κάποιες μεζονέτες – καθ' υπόδειξη του προέδρου κ. Θανάση Δημάκα - θα καταλήγαμε μέσα από τη χαράδρα στη Βυτίνα. Ο καιρός θαυμάσιος ενημερωμένοι πάντα κατά την internet μαρτυρία της Ε.Μ.Υ. «Τίτη & Ιωάννα Σπανακίδου» δεν είχαμε να φοβηθούμε τίποτα. Λίγη ψιχάλα πριν από τη σήραγγα του Αρτεμισίου δεν μας ανησυχούσε καθόλου, γιατί, όσο προχωρούσαμε στον προορισμό μας, ο καιρός άνοιγε και μας ανέβαζε ψυχολογικά.

Τριάντα δύο άτομα με αρχηγό την αγαπημένη μας Έφη Κανελλοπούλου χαράξαμε οριστικά την πορεία μας μέσα στη χαράδρα ακολουθώντας πιστά την ορειβατική σήμανση. Προχωρούσαμε συνετά κάτω από τα πανύψηλα και πανέμορφα έλατα νοιώθοντας την ομορφιά της φύσης να μας συνεπαίρνει. Χρειαζόταν όμως αρκετή προσοχή στο βάδισμα, γιατί οι πάμπολλες και ακανόνιστες κοιτώνες κάτω και η σταδιακή ανηφορίτσα δυσκόλευαν λίγο την πορεία μας.

Η ομάδα δεν δειλιάζει και προχωρεί και λαχανιάζει και προχωρεί και ανεβαίνει... και χαίρεται... Είχαμε σταθμεύσει οι

πρώτοι, σ' ένα επίπεδο με αρκετή άπλα, περιμένοντας την οπισθοφυλακή και να 'σου κάτι απρόσμενο. Είχε δεν είχε περάσει μία και μισή ώρα όταν αντιληφθήκαμε από φωνές ότι πίσω κάτι έχει συμβεί. Με την εμφάνιση της Έφης μαθαίνουμε ότι κάποια κυρία λιποθύμησε και της έδωσε τις πρώτες βοήθειες ο γιατρός μας, ο Νίκος. Μας ενημέρωσε ακόμη ότι ο Δημήτρης θα γυρίσει πίσω με την κυρία και ζητά βοήθεια από κάποιον από μας. Προθυμοποιήθηκε τότε ο Χάρης και ως καλός Σαμαρείτης γυρίζει πίσω να βοηθήσει την κατάσταση. Με τρεις απώλειες λοιπόν και κάποια ανησυχία οι υπόλοιποι συνεχίζουμε.

Μετά μισή ώρα φθάσαμε σε μια διχάλα. Αριστερά κορφοβούνια και δεξιά συνέχεια της χαράδρας. Δεν ξέρω γιατί, αλλά αποφασίστηκε η αριστερή πορεία. Από κάποια στιγμή και έπειτα τα δένδρα τ' αφήσαμε πίσω μας και το τοπίο αποψιλωνόταν. Άρχισα να υποψιάζομαι ότι κάτι δεν πάει καλά, αφού αυτή η διαδρομή που έκανα παλαιότερα πώς γίνεται να μην μου θυμίζει τίποτα; Το ίδιο αναρωτιόταν από πολλή ώρα πριν και η Ιωάννα, η οποία, μάλιστα, δεν πήρε μπατόν γιατί θυμόταν καλά τη βατότητά της.

Κάποια στιγμή ανεβαίνοντας βρεθήκαμε σε ένα οροπέδιο με γύρω -γύρω βουνά αλλά σηματοδότηση καμιά. Το προφίλ αλλάζει και μια αόριστη ανησυχία κυκλοφορεί στην ομάδα. Ασχοληθήκαμε με τα λιγοστά δένδρα, ήταν κράνα και οι

καρποί του στυφοί. Παρ' όλα αυτά το πρόβλημα παρόν. Η μεταξύ μας συνοχή άρχισε να χαλάει μπαίνοντας ανάμεσα ο φόβος και η δυσπιστία του άγνωστου. Γίναμε σκορποχώρι. Οι πιο τολμηροί, Αριστείδης, Σούλα, Γιώργος με μπροστάρισσα την Έφη, έψαχναν αριστερά και δεξιά στα κορφοβούνια μήπως βρουν κανένα σημάδι που θα μας οδηγούσε στην ελευθερία. Μάταια όμως. Μερικοί και κατά παρέες από αμνηχανία έβγαζαν και τσιμπούσαν κάτι: λίγο σάντουιτς, κανένα φρουτάκι και περίμεναν όπως όλοι μας κάποια χαρμόσυνη είδηση που θα μας έβγαζε από το αδιέξοδο. Εκεί ψηλά τους βλέπαμε σαν μυρμήγκια και αναρωτιόμασταν πόσο μακριά είναι.

Κάποια στιγμή ωπ! μια φωνή. «Σημάδι, σημάδι, ελάτε, βρήκα σημάδι»

ακούστηκε η φωνή του κ. Γιώργου από κάπου μπροστά πολύ ψηλά και ευθεία. «Να εδώ πάνω», επαναλαμβάνει. Μα εκεί πάνω; απορούμε όλοι! Το ελέγχει η Έφη και αποφασίζει λέγοντας: «Ελάτε όλοι, πάμε, φωνάξτε και τους πίσω». Περίεργο, πολύ περίεργο, ένα παλιό σημάδι πάνω σε πέτρα ξεθωριασμένο. Ποιος ξέρει από πότε χρονολογείται και ποιον προορισμό εξυπηρετεί; Ποιας διάρκειας πορεία;

Με αρκετή υπακοή, ομοψυχία αλλά και λίγη επιφυλακτικότητα ξεκινήσαμε το ανέβασμα. Δεν μπορεί, μονολογούσαν μασουλώντας ακόμη μερικοί, κάπου θα βγούμε, μονοπατάκια υπάρχουν. Να, βουνιές, δηλ. βοσκοτόπια, πρόβατα, βοσκοί. Άρα κόσμος το πάτησε το μέρος. Βγήκε το συμπέρασμα! Μα η ανησυχία ανησυχία.

«Αλωνίσταινα, πριν από την πορεία»

Φωτογραφία: Τρύφων Αναγνωστόπουλος

Επιτέλους ανεβήκαμε εκεί στον κ. Γιώργο και μετά από μια μεγάλη κατηφόρα βλέπουμε πάλι άλλο ένα οροπέδιο και γύρω-γύρω βουνά. Κανένα φως στο τούνελ! Κανένας δρόμος, κανένα χωριό. ΧΑ-ΘΗΚΑΜΕ, SOS. “Αρχηγέ Έφν, τι κάνουμε;” “Τώρα, τώρα μην ανησυχείτε, παίρνω τον Θανάση να μας καθοδηγήσει”. Δύσκολη η επικοινωνία στο κινητό και μάταια περιμέναμε καθοδήγηση, γιατί δεν ξέραμε και μεις πού βρισκόμαστε.

«Τι γίνεται Έφν;» ακούγεται από πολλές κατευθύνσεις. Έφν: «Προχωρήστε, το πολύ-πολύ να γυρίσουμε πίσω». Κάποιος λέει: «Βρε παιδιά τώρα φανταστείτε τον πρόεδρο με το κινητό στο αυτί και τους χάρτες γύρω-γύρω ανοιχτούς να προσπαθεί αγωνιωδώς να καταλάβει το στίγμα μας». Α! να, άλλο ένα σήμα βρέθηκε, α μπα! συμπεριελήφθη στα αναξιόπιστα.

Τελικά, με αρκετή γενναιότητα η αρχηγός παίρνει την απόφαση να γυρίσουμε πίσω. Σωστή απόφαση. Υπακούσαμε πάραυτα, όχι βέβαια χωρίς λίγη γκρίνια. Προχωρώντας τα μπρος πίσω άρχισαν τα παρασκηνιακά. «Ωραία, ρε παιδιά, την ορειβασία μας την κάναμε» λέει ένας. «Βέβαια, και μέχρι εδώ καλά ήταν», άλλος. Άλλη: «Μην ξεχάσετε να ξαναβάλετε τη διαδρομή και στο επόμενο τεύχος». Άλλος: «Σκεφτήκατε να πιάναμε κολονάκι»; Άλλη: «Αχ τι ωραία, με έσωσε μια φορά η πυροσβεστική, ας μ’ έσωναν και τώρα τα ελικόπτερα της ΕΜΑΚ». Ο ένας το μακρύ του, δηλαδή, και ο άλλος το κοντό του. Καλοδεχούμενη η περιπέτεια. Διάχυτη η αβρότητα.

Άρχισε λοιπόν ο γυρισμός με σιγουριά. Μέχρι ένα σημείο, καλά. Κι όμως πόσο μπορείς να γελαστείς (χωρίς σήμανση), όταν στη φύση τα τοπία σπάζοντας τη μονοτονία τους προσπαθούν να

μοιάζουν μεταξύ τους για να μας ξεγελάσουν. Γι’ αυτό εκεί που λέγαμε ότι φθάσαμε – εμ, δεν φθάσαμε, για κακή μας τύχη πήραμε λάθος κατάβαση στο τέλος, λάθος χαράδρα. Άρχισαν πάλι τα μπρος πίσω και το ψάξιμο από τους ανιχνευτές μας (κι ήταν ξεθέωμα ανέβα βουνό, κατέβα βουνό). Να χαθούμε πηγαίνοντας το καταλαβαίνω, αλλά στο γυρισμό όλοι να κάνουμε λάθος είναι από τ’ άγραφα.

Η χαράδρα από την οποία έπρεπε τελικά να επιστρέψουμε ήταν η δεξιά από το βουνό (ένα από τα βουνά) και όχι η αριστερή που πήραμε. Τίποτε, βρε παιδιά. Ένα βουνό λάθος έγινε !!!

Τελικά η Έφν ανέβηκε σωστά και μας φώναξε. Ανεβήκαμε όλοι και στρατοπεδεύσαμε για φαγητό, αφού είχαμε σίγουρο το γυρισμό. Φάγαμε με περίσσια όρεξη, μιας και ο καιρός ευνοούσε και τη διάθεσή μας. Κατεβαίνοντας λοιπόν τη χαράδρα τη σωστή, η χαρά μας μεγάλωνε κάθε φορά που φώναζε η Σούλα στην Έφν τα σήματα που εύρισκε. Ε! ήταν πλέον σίγουρος ο γυρισμός των γενναίων.

Στη Βυτίνα δεν πήγαμε (ουδέν κακόν αμιγές καλού), αλλά προλάβουμε να δούμε στην Αλωνίσταινα τον τάφο της μητέρας του Κολοκοιτώνη και το ανακαινισμένο παραδοσιακό, ωραιότατο αρχοντικό του Σπύρου και της Καίτης Δημητρακοπούλου.

Έτσι γεμάτοι εντυπώσεις, ικανοποίηση και καινούργιες εμπειρίες πήραμε όλοι μαζί (και με την άλλη ομάδα που έμεινε στην Αλωνίσταινα) το δρόμο του γυρισμού.

Είναι στο χέρι του καθένα μας να κρατάμε και να αξιολογούμε τα καλά στις δύσκολες καταστάσεις, έχοντας υπόψη μας ότι η ψυχραιμία είναι ο καλύτερος σύμβουλος του ανθρώπου.

Από το αρχείο του Θανάση Δημάκα.

«Η θάλασσα του Χορευτού, Πήλιο»
Φωτογραφία: Χριστίνα Δούκα

«Αττική αλληλεγγύη»
Φωτογραφίες: Τίτη Σπανακίδου

ΜΑΝΤΕΨΤΕ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ

Είναι οργανωτικός, μέγας προγραμματιστής,
Μανιώδης οπαδός της πληροφορικής.
Στο γραφείο όλη μέρα διαρκώς πληκτρολογεί
Μέχρι που ξεχνά να φάει το καημένο το παιδί.

Είναι λίαν αυστηρός
Και στο πούλμαν μέσα, φίλοι, μας μαλώνει διαρκώς.
Απαιτεί επιτακτικά
Να καθόμαστε όλοι κάτω σαν καλά-καλά παιδιά.
Είναι βέβαια για καλό, για καλό δικό μας
Άσχετα αν εμείς τραβάμε το διάολό μας.

Όταν βγαίνουμε στη φύση και πάμε εκδρομή
Βλέπει όλα τα τοπία μες' από μία μηχανή.
Χαίρεται πολύ μετά,
όταν μας προβάλλει έργα όντως θαυμαστά.
Χαιρόμαστε και μείς μαζί
κι ευχόμαστε αυτό το κόμπι να κρατήσει για πολύ.

Χ. Δ.